EUROPAPARLAMENTET 2009 - 2014

Plenarhandling

12.9.2012

B7-0425/2012 }
B7-0435/2012 }
B7-0438/2012 }
B7-0439/2012 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från grupperna:
S&D (B7-0425/2012)
PPE (B7-0435/2012)
ECR (B7-0438/2012)
ALDE (B7-0439/2012)

om Syrien
(2012/2788(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Ioannis Kasoulides, Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Arnaud Danjean, Mario Mauro, Mário David, Andrzej Grzyb, Ria Oomen-Ruijten, Hans-Gert Pöttering, Laima Liucija Andrikienė, Bernd Posselt, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Tokia Saïfi, Michael Gahler, Monica Luisa Macovei, Peter Šťastný, Roberta Angelilli, Nadezhda Neynsky, Alojz Peterle, Elena Băsescu
för PPE-gruppen
Véronique De Keyser, Ana Gomes, Saïd El Khadraoui, Pino Arlacchi, Richard Howitt, Emilio Menéndez del Valle, María Muñiz De Urquiza, Raimon Obiols, Pier Antonio Panzeri, Mitro Repo, Boris Zala
för S&D-gruppen
Guy Verhofstadt, Marietje Schaake, Edward McMillan-Scott, Robert Rochefort, Graham Watson, Marielle de Sarnez, Sonia Alfano, Sarah Ludford, Louis Michel, Norica Nicolai, Kristiina Ojuland,

Antonyia Parvanova, Johannes Cornelis van Baalen, Jelko Kacin, Alexandra Thein, Nathalie Griesbeck
för ALDE-gruppen
Charles Tannock
för ECR-gruppen

Europaparlamentets resolution om Syrien
(2012/2788(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av sina tidigare resolutioner om Syrien,

– med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 23 juli, 25 juni, 14 maj, 23 april och 23 mars 2012 om Syrien, och av Europeiska rådets slutsatser av den 29 juni 2012 om Syrien,

– med beaktande uttalandena av den 15 mars, 14 och 27 april, 27 maj, 3 och 18 juni, 6, 8 och 20 juli, 3, 4, 8 och 18 augusti samt 5 september 2012 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, om Syrien,

– med beaktande av uttalandena av den 17 och 31 juli och 29 augusti 2012 från kommissionsledamoten med ansvar för internationellt samarbete, humanitärt bistånd och krishantering, om Syrien,

– med beaktande av det tredagarsbesök som ordföranden för Internationella rödakorskommittén gjorde i Syrien den 4–6 september 2012,

– med beaktande av beslutet av den 17 augusti 2012 från FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon och Arabförbundets generalsekreterare Nabil al-Araby att utnämna Lakhdar Brahimi till nytt gemensamt särskilt sändebud till Syrien,

– med beaktande av rådets förordning (EU) nr 509/2012 av 15 juni 2012 om ändring av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien, och efterföljande beslut från rådet om att genomföra dessa åtgärder,

– med beaktande av resolution 66/253 av den 3 augusti 2012 från FN:s generalförsamling, om situationen i Syrien,

– med beaktande av resolutionerna 19/1 av den 1 mars 2012, S-19/1 av den 1 juni 2012 och 20/L.22 av den 6 juli 2012 från FN:s råd för mänskliga rättigheter, om situationen för de mänskliga rättigheterna i Syrien,

– med beaktande av rapporten av den 15 augusti 2012 från FN:s oberoende internationella undersökningskommission, om Syrien,

– med beaktande av Islamiska samarbetsorganisationens beslut av den 13 augusti 2012 om att avstänga Syrien från medlemskap,

– med beaktande av den nationella pakt och gemensamma politiska vision för övergången i Syrien som presenterades av den syriska oppositionen vid en konferens organiserad av Arabförbundet i Kairo den 2–3 juli,

– med beaktande av resultatet från aktionsgruppens möte i Genève den 30 juni 2012,

– med beaktande av Annans plan och FN:s säkerhetsråds resolutioner 2042, 2043 och 2059,

– med beaktande av slutsatserna och rekommendationerna i dokumentet ”The Day After Project: Supporting a Democratic Transition in Syria”, som offentliggjordes i augusti 2012,

– med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,

– med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, konventionen om barnets rättigheter och det tillhörande fakultativa protokollet om indragning av barn i väpnade konflikter samt konventionen om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord, i vilka alla Syrien är part,

– med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Enligt uppgifter från FN har nästan 20 000 människor, de flesta civila, dödats sedan de våldsamma attackerna mot fredliga demonstranter i Syrien började i mars 2011. Det massiva våldet, t.ex. användningen av tungt artilleri och granatattacker mot befolkade områden, har ständigt ökat, liksom de fasansfulla mord som begås av den syriska armén, landets säkerhetsstyrkor, Shabiha och olika oppositionsgrupper. Flera massakrer och massavrättningar med direktriktad eld (närskott) mot män, kvinnor och barn har ägt rum. Tortyren, massarresteringarna och den utbredda förstörelsen av befolkade områden har ökat dramatiskt de senaste månaderna. Större och mindre städer runtom i Syrien belägras och utsätts för bombanfall, bland annat från helikoptrar och stridsflygplan, av regeringsstyrkorna. Den ökade militariseringen innebär att konflikten är på väg att övergå i ett inbördeskrig.

B. En ytterligare militarisering av situationen i Syrien skulle få allvarliga konsekvenser för civilbefolkningen, som redan nu lider av den snabbt försämrade humanitära situationen, och skulle också fortsätta att påverka säkerheten och stabiliteten i hela regionen, särskilt i Jordanien och Libanon, med oförutsägbara följder och konsekvenser.

C. Enligt FN:s beräkningar ska uppskattningsvis 5 000 personer ha dödats i de pågående striderna under augusti, vilket innebär att över 20 000 personer har dött sedan konflikten utbröt. Det tilltagande våldet och den otrygga humanitära situationen och säkerhetsläget i Syrien har gjort att grannländerna, särskilt Turkiet, Jordanien och Libanon, framför allt under de senaste veckorna, har tagit emot ett kraftigt ökat antal syriska medborgare som söker skydd. 235 000 flyktingar från Syrien har registrerats hos FN:s flyktingkommissariat eller väntar på att få göra det. Av dessa flyktingar är över 75 procent kvinnor och barn. Tiotusentals flyktingar har inte registrerat sig. Mer än 100 000 flyktingar antas ha flytt Syrien via gränserna till Jordanien, Libanon, Irak och Turkiet, i snitt mellan 500–2 000 per dag under augusti. Enligt FN:s uppskattningar finns det mer än 1,2 miljoner internflyktingar i Syrien, och omkring 3 miljoner människor är i akut behov av humanitärt bistånd. Den syriska regimen har avsiktligt skurit av tillgången till livsmedel, vatten, el och läkemedel till hela samhällen, såsom i Homs och på senare tid i Aleppo. Turkiet har uppmanat FN:s säkerhetsråd att överväga inrätta en skyddszon för civilpersoner, bevakad av grannländerna.

D. Den 2 augusti 2012 tillkännagav Kofi Annan sin avgång som FN:s och Arabförbundets gemensamma särskilda sändebud till Syrien, såsom ett resultat av den syriska regimens oförsonliga inställning, samt till följd av att det väpnade våldet ökat och av att FN:s oeniga säkerhetsråd inte med kraft ställt sig bakom hans arbete med att genomföra sexpunktsplanen för fred. Lakhdar Brahimi, före detta utrikesminister i Algeriet, har av FN och Arabförbundet nyligen utsetts till nytt gemensamt särskilt sändebud till Syrien.

E. Den syriska regimen har förlorat all trovärdighet och legitimitet som företrädare för Syriens befolkning.

F. Rysslands och Kinas veton har gjort att FN:s säkerhetsråd inte har kunnat anta en resolution till stöd för resultatet av aktionsgruppens arbete och har även förhindrat införandet av de föreslagna åtgärderna för att se till att Annans sexpunktsplan enligt artikel 41 i FN:s stadga följs. Det internationella samfundet har således hittills inte lyckats enas för att bemöta krisen i Syrien på ett tillfredsställande sätt.

G. President Bashar al-Assad och hans auktoritära regim har ingen plats i framtidens Syrien. Presidenten måste avgå för att en ytterligare upptrappning av krisen ska kunna undvikas och för att en fredlig övergång till demokrati i landet ska bli möjlig. Flera tidigare politiska och militära makthavare i regimen samt ambassadörer har hoppat av till grannländer och länder längre bort.

H. Det behövs ett trovärdigt alternativ till den nuvarande regimen. Detta alternativ bör omfatta alla parter och vara representativt för mångfalden i det syriska samhället och till fullo respektera de universella värdena demokratin, rättsstaten, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, med särskilt avseende på etniska, kulturella och religiösa minoriteters samt kvinnors rättigheter. Om oppositionen bildar en inkluderande och representativ provisorisk regering kan detta alternativ främjas.

I. EU har infört riktade sanktioner mot Syrien i flera omgångar, och skärpt vapenembargot mot Syrien ytterligare. Men trots att EU infört ett embargo mot vapen, ammunition och annan militär utrustning samt förbjudit export av övervakningsteknik rapporteras ett flertal vapentransporter genom EU:s vatten ha ägt rum, och det har läckt ut uppgifter om att affärsöverenskommelser ska ha förekommit mellan europeiska företag och olika syriska enheter, grupper och personer, vilka omfattas av EU:s sanktioner, vilket tyder på att EU internt sett är oförmöget att tillämpa sina egna beslut och förordningar.

J. Ett flertal externa aktörer och stater fortsätter, antingen direkt eller via regionala kanaler och grannländer, att aktivt stödja alla parter i konflikten genom att tillhandahålla ekonomiskt, operationellt, logistiskt och taktiskt stöd och bistånd, även leveranser av vapen, ammunition och andra typer av militär utrustning, och logistiskt stöd, kommunikationsverktyg och annat stöd som kan användas för militära syften, vilket understryker konfliktens övergripande regionala karaktär. En ytterligare militarisering av konflikten leder bara till större mänskligt lidande i Syrien och i regionen som helhet.

K. Kommissionen meddelade den 7 september 2012 att ytterligare 50 miljoner euro i humanitärt bistånd kommer att sättas in för att stödja de människor som är i behov av humanitär hjälp inom Syrien, samt dem som flyr över gränserna. Enligt Echo har EU redan tillhandahållit

142 miljoner euro i stöd, och EU:s totala bistånd, inklusive det från medlemsstaterna, uppgår till omkring 224 miljoner euro.

L. Företrädare för den syriska oppositionen har träffats flera gånger under de senaste månaderna i syfte att övervinna interna skiljaktigheter och skapa en enad front. Man har antagit en ”nationell pakt” och en ”gemensam politisk vision för övergången i Syrien”, liksom slutsatser och rekommendationer i dokumentet ”The Day After Project: Supporting a Democratic Transition in Syria”. Men trots alla ansträngningar finns det fortfarande interna splittringar och spänningar inom oppositionen.

M. Aktionsgruppen för Syrien kom vid ett möte i Genève den 1 juli 2012 överens om principerna och riktlinjerna för en övergång under syrisk ledning som omfattar inrättandet av en övergångsregering med fullständiga verkställande befogenheter.

1. Europaparlamentet fördömer i starkast möjliga ordalag det ständigt ökande och urskillningslösa våldet mot den syriska civilbefolkningen från Assadregimens sida, särskilt de riktade morden på barn och kvinnor och massavrättningarna i byarna. Parlamentet uttrycker sin djupaste oro över de allvarliga människorättskränkningar och eventuella brott mot mänskligheten som sanktionerats och/eller begåtts av de syriska myndigheterna, den syriska armén, säkerhetsstyrkorna och anknutna milisstyrkor. Parlamentet fördömer de summariska utomrättsliga avrättningar och alla andra brott mot de mänskliga rättigheterna som har begåtts av grupper och styrkor som bekämpar Assadregimen.

2. Europaparlamentet berömmer de insatser som Syriens grannländer gjort genom att ta emot flyktingar från Syrien och ge humanitär hjälp, och efterlyser ökat internationellt stöd och bistånd för detta ändamål. Det är av avgörande betydelse att hitta en hållbar lösning på den humanitära krisen, både inom Syrien och bland flyktingar från Syrien i grannländerna. Parlamentet vädjar till Syriens grannländer att de ska fortsätta att ge skydd åt flyktingar från Syrien och fördrivna personer och att i linje med sina internationella åtaganden upphöra med att avvisa sådana personer eller utvisa dem tillbaka till Syrien. Parlamentet uppmanar EU att vidta lämpliga och ansvarsfulla åtgärder med avseende på en eventuell flyktingström till dess medlemsstater, och framhåller behovet av att samarbeta med Röda korset. Parlamentet välkomnar EU:s beredskap att erbjuda ytterligare stöd, bland annat ekonomiska resurser, för att hjälpa grannländerna, däribland Turkiet, Libanon och Jordanien, att ta emot det ökande antalet flyktingar från Syrien och uppmanar EU och dess medlemsstater att öka sina ansträngningar för att hitta alternativa sätt att ge humanitärt bistånd till Syriens folk trots alla hinder och svårigheter.

3. Europaparlamentet uppmanar den syriska regimen att omgående bevilja tillhandahållande av humanitärt bistånd och humanitära organisationer och internationella massmedier fullständigt och säkert tillträde till landet och att underlätta genomförandet av humanitära pauser för att möjliggöra trygga leveranser av humanitärt bistånd. Parlamentet upprepar att den internationella humanitära rätten måste respekteras till fullo av alla dem som är involverade i krisen. Parlamentet understryker att medicinsk vård aldrig får nekas personer som är skadade och i behov av hjälp och uppmanar alla berörda parter att skydda civilbefolkningen och bevilja fullständig och obehindrad tillgång till livsmedel, vatten och el och avhålla sig från alla former av hot och våld mot patienter, läkare, sjukvårdspersonal och hjälparbetare.

4. Europaparlamentet uttrycker sitt deltagande med offrens anhöriga och upprepar sin solidaritet med det syriska folkets kamp för frihet, värdighet och demokrati och berömmer människornas, särskilt kvinnornas, mod och beslutsamhet.

5. Europaparlamentet uppmanar samtliga väpnade aktörer att omedelbart upphöra med våldet i Syrien. Parlamentet uppmanar den syriska regeringen att utan dröjsmål att dra tillbaka sin armé från de belägrade städerna, och att omedelbart frige alla fängslade demonstranter, politiska fångar, människorättsförsvarare, bloggare och journalister.

6. Europaparlamentet beklagar att FN:s säkerhetsråd inte lyckades agera och inte har enats om en resolution om att utöva kraftfullare och effektivare påtryckningar för att få ett slut på våldet i Syrien. Parlamentet uppmanar på nytt FN:s säkerhetsråds medlemmar, särskilt Ryssland och Kina, att ta sitt ansvar och se till att våldet och förtrycket mot det syriska folket upphör, bland annat genom att ställa sig bakom kravet på att FN:s säkerhetsråds resolutioner 2042 och 2043 måste följas. Parlamentet ger sitt fortsatta stöd till EU:s och dess medlemsstaters ansträngningar i denna fråga, och uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant att göra sitt yttersta för att säkerhetsrådets resolution ska antas, genom utöva effektiva diplomatiska påtryckningar på både Ryssland och Kina.

7. Europaparlamentet understryker att EU måste stå i beredskap att vidta ytterligare åtgärder och fortsätta att inom ramen för FN:s säkerhetsråd undersöka alla möjligheter när det gäller skyldigheten att skydda, i nära samarbete med Förenta staterna, Turkiet och Arabförbundet, för att bistå det syriska folket och stoppa blodsutgjutelsen.

8. Europaparlamentet stöder uppmaningarna från flera oppositionsgrupper och den turkiska regeringen om att det bör upprättas skyddszoner längs den turkisk-syriska gränsen och eventuellt även inom Syrien och om att det internationella samfundet bör inrätta humanitära korridorer. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att fördjupa diskussionerna med Turkiet, Arabförbundet och den syriska oppositionen om inrättandet av skyddszoner för att ta emot syriska flyktingar och erbjuda dem som förföljs av regimen en tillflyktsort och skydd.

9. Europaparlamentet uppmanar på nytt president Assad och hans regim att omedelbart avgå så att en fredlig och inkluderande övergång till demokrati under syrisk ledning kan äga rum så snart som möjligt.

10. Europaparlamentet uppmanar alla parter att snarast möjligt komma överens om (lokala) vapenvilor för att möjliggöra en bredare, framförhandlad och meningsfull vapenvila.

11. Europaparlamentet uttrycker sin oro för en ytterligare militarisering av konflikten och det sekteristiska våldet. Parlamentet noterar de roller som olika regionala aktörer spelar, bland annat genom vapenleveranser, och oroar sig för att konflikten i Syrien ska sprida sig till grannländerna. Parlamentet uppmanar rådet att överväga att anta ytterligare restriktioner gentemot de externa aktörer och grupper som deltar aktivt i markoperationer till stöd för Bashar al-Assads regim.

12. Europaparlamentet fördömer den syriska regimens uttalade avsikt att sätta in kemiska vapen mot externa terroristhot och påminner president Assad om hans skyldigheter enligt

Genèveprotokollet om att inte använda kemiska vapen samt uppmanar de syriska myndigheterna att strikt stå fast vid sina internationella åtaganden.

13. Europaparlamentet stöder EU:s pågående ansträngningar för att öka trycket på president Assads regim genom restriktiva åtgärder och uppmanar EU att överväga att utöka de restriktiva åtgärderna till att omfatta de externa enheter och grupper som obestridligen tillhandahåller eller underlättar viktigt ekonomiskt och operationellt stöd till de syriska myndigheterna.

14. Europaparlamentet välkomnar det beslut som fattades vid den islamiska toppkonferensen den 14–15 augusti 2012 om att utesluta Syrien ur Islamiska samarbetsorganisationen och alla dess underordnade organ och särskilda och anknutna institut.

15. Europaparlamentet välkomnar de ansträngningar som företrädare för den syriska oppositionen har gjort för att skapa en enad front, liksom den nyligen antagna ”nationella pakten”, den ”gemensamma politiska visionen för övergången i Syrien” samt slutsatserna och rekommendationerna i dokumentet ”The Day After Project: Supporting a Democratic Transition in Syria”. Parlamentet uppmanar den syriska oppositionen att fortsätta på den inslagna vägen med målet att skapa ett trovärdigt alternativ till regimen och uppmanar med kraft vice ordföranden/den höga representanten och EU:s medlemsstater att göra allt för att ena den syriska oppositionen. Parlamentet gläder sig åt det starka stöd som Turkiet, Libanon och Jordanien har visat det syriska folket, och uppmanar med kraft vice ordföranden/den höga representanten att göra sitt yttersta för att inleda samtal med myndigheterna i Turkiet, Libanon och Jordanien och med Arabförbundet och den syriska oppositionen för att förbereda en fredlig övergång till demokrati i Syrien efter al-Assad.

16. Europaparlamentet upprepar sitt starka stöd till uppmaningen från FN:s kommissarie för mänskliga rättigheter om att FN:s säkerhetsråd ska hänskjuta frågan om situationen i Syrien till Internationella brottmålsdomstolen för formell utredning. Parlamentet åtar sig att arbeta ihärdigt för att alla de som gjort sig skyldiga till kränkningar av de mänskliga rättigheterna och internationell rätt ska identifieras och ställas till svars. Parlamentet uttrycker sitt starka stöd för det arbete som den oberoende internationella undersökningskommissionen har gjort om Syrien i syfte att utreda alla kränkningar av internationella mänskliga rättigheter och humanitär rätt som begåtts i landet för att se till att de ansvariga ställs till svars, och uppmanar EU:s medlemsstater att vid den 21:a sessionen i FN:s råd för mänskliga rättigheter se till att denna undersökningskommission får fortsätta sitt arbete med lämplig förstärkning om så krävs.

17. Europaparlamentet vill se en fredlig och verklig övergång till demokrati under syrisk ledning som tillgodoser den syriska befolkningens legitima krav och som bygger på en politisk dialog där alla demokratiska krafter och aktörer i det syriska samhället får komma till tals, i syfte att få till stånd djupgående demokratiska reformer som även beaktar behovet av att garantera nationell försoning och som respekterar minoriteternas, däribland etniska, religiösa, kulturella och andra minoriteters, rättigheter.

18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för

utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Ryska federationens regering och parlament, Folkrepubliken Kinas regering och parlament, Turkiets regering och parlament, Qatars regering och rådgivande församling, Förenta staternas regering och representanthus, Konungariket Saudiarabiens regering, Hashemitiska konungariket Jordaniens regering och parlament, Republiken Libanons regering och parlament, FN:s generalsekreterare, Arabförbundets generalsekreterare samt Arabrepubliken Syriens regering och parlament.